

[Niels Ravn.]

sig de tilladte hastigheder. Jeg har en fornemmelse af, at den højtærede justitsminister vil fortsætte med disse forsøg, indtil det lykkes for ham at få resultater frem, som passer ind i den politik, den højtærede justitsminister ønsker at føre på dette område; om det bliver i år eller næste år, kan ingen vide. Jeg har nok set, at der nu skal gennemføres forsøg på vejene udelukkende med kontrol uden hastighedsbegrænsning. Jeg forstod på den højtærede justitsminister i dag, at det er tvivlsomt, om disse forsøg gennemføres; han har ikke givet tilsagn derom, men det vil blive overvejet. Endelig forstår jeg, at disse forsøg i hvert fald ikke skal gennemføres inden for højtiderne og ferietiderne med den tætte trafik, men i andre perioder, og sammenligningsgrundlaget kommer allerede derved til at halte. Skulle forsøgene have værdi for det modsatte synspunkt — det, som jeg altså repræsenterer — burde de gennemføres i højtiderne og i ferieperioderne med øget kontrol på vejene, men uden hastighedsbegrænsning. Den dag, vi virkelig får generelle hastighedsbegrænsninger, bliver det sandsynligvis uden øget kontrol, andet er vel ikke teknisk muligt, og når det bliver tilfældet, er de forsøg, man agter gennemført, jo foretaget på et grundlag, som ikke kommer til at foreligge, hvis den højtærede minister får magt, som han har agt, og gennemfører generelle hastighedsgrænser for hele landet.

Ud fra disse betragtninger vedrørende den måde, forsøgene skal gennemføres på, og ud fra min principielle indstilling ser jeg mig ikke i stand til at give det foreliggende lovforslag min stemme.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg vil gerne i anledning af det ærede medlems bemærkninger sige nogle ganske få ting.

De erfaringer, det ærede medlem har høstet på ganske specielle af ham nævnte vejstrækninger, falder ikke sammen med mine erfaringer. Jeg har også meget hyppigt

kørt ad disse vejstrækninger, og da jeg ikke selv fører køretøjet, har jeg god tid til at kikke på, hvordan trafikken afvikles. De erfaringer, den enkelte af os har, kan man ikke bygge på i en lovgivning.

Når det ærede medlem taler om de tilladte hastigheder, vil jeg dertil sige, at det, det drejer sig om, er maksimale hastigheder. Der er ikke tale om, at det er påbudt, at man skal køre med de hastigheder. Det turde være en misforståelse. Det ærede medlem nævnte den højeste hastighed, man må køre med, men samtidig gælder naturligvis hovedbestemmelsen i færdselsloven om, at hastigheden altid skal afpasses efter forholdene.

Det ærede medlem gjorde den bemærkning, at forsøgene i afvigte år glippede, og det ærede medlem sagde noget om, at højere magter havde blandet sig ind i det o.s.v. Jeg beklager, at det ærede medlem ikke var medlem af udvalget, det udvalg, der undersøgte det indkomne materiale, og dér havde lejlighed til at deltage i de forhandlinger, vi førte om det, for så ville det ærede medlem vide, at selv om enkelte af forsøgene var kraftigt påvirket af, at vejforholdene nu engang var, som de var — dér imod kan man aldrig gardere sig — var der andre forsøg, der gav udtryk for en klar tendens. Men jeg har uden videre erkendt, at denne forsøgsperiode alene ikke kan danne baggrund for afgørelsen af, om vi fremover skal indføre permanent hastighedsbegrænsninger i højtidsperioderne eller ferieperioden eller i weekends, og derfor har jeg foreslået, at forsøgsperioden fortsætter.

Endvidere vil jeg gerne sige til det ærede medlem, af vi vel har drøftet med transportforskningsudvalget, hvorledes forsøgene skal tilrettelægges, men det er en misforståelse, hvis man tror, at transportforskningsudvalget har rettet en sønderlemmende kritik af den måde, forsøgene var tilrettelagt på sidste år. Det vil vise sig ikke at være tilfældet.

Det ærede medlem gjorde den bemærkning, at jeg vil fortsætte forsøgene, og at jeg